



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**  
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ**  
**ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (23-12-2018)**

**«ΥΙΟΥ ΑΒΡΑΑΜ»**

«**Βίβλος γενέσεως Ιησού Χριστού...ιού Αβραάμ**». Έτσι αρχίζει το ευαγγέλιο της «Κυριακής προ Χριστού γεννήσεως». Ο ευαγγελιστής Ματθαίος που το γράφει για τους χριστιανούς Εβραίους, τους υπενθυμίζει ότι ο Χριστός είναι απόγονος του μεγάλου τους πατριάρχου Αβραάμ, στον οποίον υποσχέθηκε ο Θεός ότι αν του κάνει απόλυτη υπακοή και παρουσιάσει ακλόνητη πίστη θα τον κάνει πατέρα ενός μεγάλου έθνους και ότι μέσα από αυτόν θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης. Ο Χριστός υιός του Αβραάμ! Και ο Αβραάμ Θεοπάτωρ και πατήρ της Εκκλησίας! Γι' αυτό ας ασχοληθούμε με το πρόσωπό του.

Ο Αβραάμ είναι ο γενάρχης του περιουσίου λαού του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη και προπάτορας του Χριστού (Γεν. 12,2-3 · 17,4-7). Διακρινόταν για τη μεγάλη του πίστη προς το Θεό και έλαβε τον τίτλο «ο αγαπημένος του Θεού» (Β' Παραλειπομένων 20,7) και «φίλος του Θεού» (Ιακ. 2,23). Η ιστορία του περιγράφεται λεπτομερώς στο βιβλίο της Γενέσεως (11,26-25,10) και περιληπτικά στις Πράξεις των αποστόλων (7,2-8). Γεννήθηκε περίπου το 2000 π. Χ. στην Ουρ των Χαλδαιών, στο σημερινό Ιράκ, όπου και έζησε αρχικά, με τον πατέρα του Θάρα και τους αδελφούς του Ναχώρ και Αρράν. Ο Αρράν ήταν ο πατέρας του Λωτ και πέθανε πρόωρα πριν τον πατέρα του Θάρα. Στη περίπτωση του **έχουμε την πρώτη εμφάνιση προώρου θανάτου στη Γραφή**. Ο θάνατος εισήχθη μετά το προπατορικό αμάρτημα και τώρα εμφανίζεται νέο κακό στη ζωή των ανθρώπων, ο πρόωρος θάνατος. Και όσο περνάν τα χρόνια, τόσο το ανθρώπινο γένος θα εκφυλίζεται και θα φθείρεται. Έτσι προϊόντος του χρόνου θα αποκαλύπτεται στους ανθρώπους πόσο μεγάλο και καταστρεπτικό ήταν το ολίστημα των πρωτοπλάστων.

Ο Θάρα, μαζί με τον Αβραάμ –που τότε λεγόταν Άβραμ– και τη γυναίκα του Σάρα – που αργότερα θα ονομασθεί Σάρρα– και τον ανενιό του Λώτ, κάποια στιγμή έφυγαν από τη Χαλδαία και ήρθαν προς το Βορρά της Μεσοποταμίας, στη Χαρράν. Εκεί πέθανε ο Θάρα και **εκεί ο Αβραάμ δέχθηκε την κλήση του Θεού, ενώ ήταν εβδομήντα πέντε ετών**, να φύγει από τη γη του, τους συγγενείς του, και τον οίκο του πατρός του, και να μεταβεί στη γη που θα του υποδείκνυε εκείνος. Αν ο Αβραάμ έκανε αυτή τη μεγάλη θυσία, ν' απαρνηθεί τους πάντες και ν' ακολουθήσει με απόλυτη πίστη, υπακοή και εμπιστοσύνη το Θεό, τότε ως αμοιβή θα έπαιρνε την ευλογία να γίνει γενάρχης μεγάλου έθνους, να δοξαστεί το όνομά του, ο Θεός θα ευλογούσε όλους όσους τον ευλογούσαν και θα καταριόταν όλους όσους τον καταριόταν. **Η τελική μεγάλη ευλογία θα ήταν μέσα από τον Αβραάμ να ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης**. Ο Αβραάμ δέχθηκε και έτσι ήλθε στη Χαναάν και εγκαταστάθηκε στη Συχέμ όπου έστησε και θυσιαστήριο για να προσφέρει θυσίες στο Θεό.

Τον Αβραάμ πολλοί τον θεωρούν ευτυχισμένο και γαλήνιο κατά τη ζωή του· κι όμως, κατά τη γνώμη του ιερού Χρυσοστόμου, η ζωή του ήταν μια συνεχής τρικυμία. Αλλεπάλληλα κύματα προσπαθούσαν να τον καταποντίσουν πνευματικά, ηθικά, βιολογικά. **Υπέφερε πολύ περισσότερο από τον Άβελ και τον Νώε**. Τι τράβηξε στην πατρίδα του μέχρι την ηλικία των εβδομήντα πέντε ετών δεν μπορεί κανείς να το μάθει, αφού το παραλείπει η αγία Γραφή. Αλλά, αφού ζούσε ως μόνος ευσεβής ανάμεσα στους

ασεβείς, καταλαβαίνουμε ότι αντιμετώπισε ότι και ο Νώε. Μόνο τον Νώε βρήκε δίκαιο ο Θεός και μόνο τον Αβραάμ βρήκε αργότερα. Οι προσωπικότητες τους είναι παρόμοιες και έζησαν σε παράλληλους καιρούς και καταστάσεις. Τον Αβραάμ, αντί να τον βάλει ο Θεός σε μία κιβωτό και να ξανακάνει τον κατακλυσμό, τον έφερε στην Παλαιστίνη, **για να σωθεί μέσω αυτού ο κόσμος με τη γέννηση του Χριστού**, που θα ήταν ως άνθρωπος απόγονος του Αβραάμ. Ας θυμόμαστε λοιπόν ότι μία τοπική ή τροπική απομάκρυνση από τόπους, πρόσωπα, καταστάσεις που μας τέρπουν και μας ικανοποιούν, όσο κι αν μας στοιχίζει μερικές φορές, μπορεί να είναι η είσοδός μας σε μία κιβωτό κι έτσι να σωθούμε από κάποιο επερχόμενο κατακλυσμό. Κι όχι μόνο να σωθούμε αλλά και να σώσουμε άλλους κοντά μας.

**Εκεί που δοκιμάστηκε υπερβολικά ο Αβραάμ ήταν στην ατεκνία του.** Ενώ ο Θεός του υποσχέθηκε ότι θα γίνει πατέρας μεγάλου έθνους, εν τούτοις, τα χρόνια περνούσαν κι αυτός δεν αποκτούσε παιδί. Γι' αυτό κάποτε εξέφρασε το παράπονό του στο Θεό ότι θα πεθάνει άτεκνος και ότι ο υπηρέτης του Ελιέζερ από τη Δαμασκό θα τον κληρονομήσει (Γεν. 15<sup>ο</sup> κεφ.). Ο Θεός όμως του απάντησε κατηγορηματικά ότι δεν θα συμβεί αυτό κι ότι η υπόσχεση του Θεού θα πραγματοποιηθεί και οι απόγονοι του θα είναι αναρίθμητοι σαν τα άστρα του ουρανού. Ο Αβραάμ πίστεψε στα λόγια του Θεού και περίμενε. Η γυναίκα του όμως η Σάρα λιποψύχησε. Μη έχοντας τη πίστη του άνδρα της, ζήτησε απ' αυτόν να συνευρεθεί με την δούλη της Άγαρ, την Αιγυπτία, για ν' αποκτήσει τέκνο. Αυτό που ζήτησε η Σάρα ήταν κάτι το σύνηθες για την εποχή εκείνη και κάτι ανάλογο με την τεχνητή γονιμοποίηση που εφαρμόζεται σήμερα. Ο Αβραάμ, προφανώς μη αντέχοντας την γκρίνια της γυναίκας του, υπέκυψε στην απαίτησή της και έτσι η Άγαρ έμεινε έγκυος. Η Σάρα, μόλις έγινε αυτό, ένοιωσε ταπεινωμένη απέναντι στην υπηρέτρια της με αποτέλεσμα να την κακομεταχειρισθεί και αργότερα να απαιτήσει από τον Αβραάμ να την διώξει κι αυτήν και το παιδί που γεννήθηκε, τον Ισμαήλ. Ο Αβραάμ όταν γεννήθηκε ο Ισμαήλ ήταν ογδόντα έξι ετών.

Εν τέλει **είκοσι πέντε έτη μετά την υπόσχεση του Θεού** κι ενώ ο Αβραάμ ήταν εκατό ετών αποκτά τον Ισαάκ. Πόσα χρόνια περίμενε ο Αβραάμ να πραγματοποιηθεί η υπόσχεση του Θεού! Πόση υπομονή, καρτερία και πίστη έδειξε. Πόσες φορές έφθασε προ του θανάτου, κι αυτός και η γυναίκα του, πριν πραγματοποιηθεί η υπόσχεση του Θεού. Η μόνη υποχώρηση του ήταν η, κατ' απαίτηση της γυναίκας του, συνευρέσή του με την Άγαρ. Και όταν απέκτησε τον Ισαάκ μετά από αρκετά χρόνια κι ενώ αυτός ήταν παλληκαράκι, ο Αβραάμ λαμβάνει εντολή από το Θεό να τον...θυσιάσει! Τι μεγάλος πειρασμός· τι μεγάλη δοκιμασία· πόσο σκληρά γυμνάζει ο Θεός τους ανθρώπους του! Ο Αβραάμ κι εδώ θα πάρει άριστα και θα σώσει εν τέλει και τον υιό του. Ο Θεός θα φέρει για θυσία άλλο κριάρι αντί του Ισαάκ. Και αιώνες αργότερα θα θυσιάσει τον Υιό του τον μονογενή! **Αφού ο Αβραάμ δεν λυπήθηκε τον υιό του και αγάπησε τον Θεό περισσότερο και ο Θεός δεν λυπήθηκε τον Υιό του και αγάπησε εμάς περισσότερο!** Πόσο σκληρά δοκιμάζει ο Θεός τους αγίους του παρατηρήσαμε προηγουμένως· αλλά και πόσο σκληρά δοκιμάζει τον εαυτό του πρέπει να σημειώσουμε τώρα! Ζητά να τον αγαπάμε πάνω απ' όλους και όλα. Αλλά κι αυτός μας αγαπά περισσότερο απ' ότι αγαπά τον Υιό του, τον Εαυτό του. Στο επεισόδιο της παρ' ολίγον θυσίας του Ιακώβ η αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι στην εν Χριστώ ζωή ο Θεός μας ζητά, όχι μόνο την θυσία αμαρτωλών επιθυμιών, αλλά και εντελώς φυσιολογικών ή και επιβεβλημένων μάλιστα!